

[Christmas Møller.]

det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen taler saa rørende om, hvordan Indenrigsministeren har slidt i det — hvad har vi ham ellers til? Lad os bare lade være med at føre dette ind i Debatten. Saaledes just ondt af den højtærede Minister er der vist ikke Grund til at have, fordi han vurderer sig selv i helt omvendt Forhold af det, vi vurderer ham til, og det ved vi alle Tider giver en lykkelig Sindstilstand.

Spørgsmaalet i denne Forbindelse er: Hvorpaa bygger den højtærede Indenrigsminister, at hans Konverteringsforslag, saaledes som det blev fremsat i Efteraaret, var et brugbart Grundlag for Konvertering? Alle Kendsgerninger taler derimod. Den store Konvertering afviste Bankerne. Sparekasserne afviste at være med. Jeg har i denne Forbindelse det Spørgsmaal at stille til Ministeren: Hvorledes er overhovedet Forholdet med Hensyn til Nationalbankens Medvirken til Konvertering?

Nu staar vi efter min Opfattelse ved Afslutningen, ved sidste Fase i Konverteringen, og saa er Sandheden den, at skønt Nationalbanken efter sin Oktroj kun har Ret til at laane ud paa højst 6 Maaneder, er det Spørgsmaal, som Gang paa Gang blev stillet i Udvalget — Hvorledes kunde Nationalbanken medvirke til en økonomisk Transaktion, som vilde strække sig over Aar? —, aldrig nogen Sinde blevet besvaret. Saa løst er denne Sag ført fra Indenrigsministerens Side! Men Indenrigsministeren skylder Svar paa et Spørgsmaal ved Siden af dette, at alle Kendsgerninger taler for, at selv om Rigsdagen havde vedtaget hans Forslag, kunde det ikke være ført ud i Livet. Jeg har aldrig nægtet, og jeg vil ogsaa gerne her i Dag erkende, saaledes som mit Partis Ordfører har gjort det, at det Forslag, som hedder Protokollen af 14. December, er ikke Ministerens Forslag. Ministeren kan ogsaa citere sig selv, om han har talt for eller imod. Ministeren har naturligvis i Udvalget sagt, at han hellere vilde have sit eget, men alt det rokker ikke ved den Kendsgerning, at Ministeren til syvende og sidst accepterede som brugbart Grundlag Overenskomsten af 14. December, alt det rokker ikke ved den Kendsgerning, at mit Partis Repræsentanter i Udvalget Gang efter Gang sagde til Ministeren: lad os nu pausere for at tage fat paa en Undersøgelse af, om Bankerne, Pengeinstitutterne vil være med paa et Grundlag i Nærheden af dette, og derfor falder med centnering Vægt just paa Indenrigsministeren hele Ansvar for, at Rigsdagen og de fire udvalgs-

berettigede Partier, hvilket praktisk vil sige hele det danske Folks Repræsentation, er bragt i den Situation, at et Forslag accepteret af Ministeren ikke kan gennemføres paa Grund af Modstand udefra.

Naar Ministeren i denne Forbindelse taler om, at den ene og den anden Part eller maaske kun den ene har spillet Rane Jonsøns Rolle, saa ved jeg ikke, hvilken Rolle Ministeren tiltænker sig selv, om det er Marsk Stigs. Noget saa krigerisk kan jeg ikke tænke mig, en Radikal tænker paa, saa maa det vel være Erik Glipping, og det passer i og for sig meget godt til Indenrigsministeren.

Med Hensyn til andre Bemærkninger, der er gjort, vil jeg spørge den højtærede Minister, der søgte at dele Det konservative Folkeparti efter Interesser, det havde over for Landmændene, med Hensyn til naziprægede Bevægelser og med Hensyn til Kapitalen: Hvor har der i den Maade, paa hvilken Det konservative Folkeparti, paa hvilken det ærede Medlem Hr. Hasle har optraadt og talt med Hensyn til Konverteringen, været andet end den lige Linie over til det Standpunkt, vi tager i Dag?

Den højtærede Handelsminister har stillet et Forslag om Renten, med Hensyn til hvilket man maa forstaa, at han selv er overordentlig flov, thi Handelsministeren har bragt sig selv i den Situation, at han har stillet et Forslag om en Bankudbyttebegrænsning til 5½ pCt. samtidig med, at han har taget 1½ pCt. over i Landmandsbanken. Ja, Aager maa man vel helst ikke sige — det maatte man for 20—25 Aar siden ved en bestemt Lejlighed —, men Handelsministeren har altsaa bragt sig selv i den Situation, at han lader fremsætte et Forslag, der gaar lige paa tværs af en administrativ Bestemmelse af ham.

Den højtærede Landbrugsminister talte om, at man kunde have forhindret Korn-Dumping, hvis man havde vedtaget hans Forslag. Hvorledes er Stillingen? Den, at Det konservative Folkepartis Repræsentanter Gang paa Gang i Rigsdagens Valutaudvalg har spurgt, om vi ikke skulde standse Indførselen af den dumpede franske Hvede. Og der er ingen, der kan nære Tvivl om, at Ministeren meget, meget nemt kunde have faaet Tilslutning og ikke vilde have mødt Modstand, om han havde vist Velvillie heroverfor.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein, som rettede et direkte Spørgsmaal til mig, skal jeg kun sige, at den aktive Handelspolitik, som vi ønsker ført, ønsker vi i ganske særlig Grad ført for Landbrugets